Dosarul nr. 2-16247/2024
2-24140042-12-2-09122024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

22 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul Svetlana Cușnir
grefierul Mihaela Duducal

examinând, în sediul instanţei, în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare in judecată depusă de *****împotriva *****u privire la compensarea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție,

c o n s t a t a t:

La 06 decembrie 2024, *****a depus cerere de chemare în judecată către ***** cu privire la compensarea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție.

În motivarea cererii a indicat că, în data de 20 septembrie 2024, se afla cu câinele într-un spațiu public din apropierea casei, com. Trușeni, ÎP „Meliorator” lot. 508, când câinele vecinei, *****, de rasă „Ciobănesc German”, a ieșit nesupravegheat din curtea proprietarei și s-a năpustit către copiii care se aflau în drum, în urma acestui incident, câinele reclamantei a fost atacat brutal, fiind mușcat, scuturat violent și lovit de asfalt. Un alt vecin a intervenit pentru a-i despărți, iar vecina ***** a ieșit din curte abia după mai multe strigăte și țipete, fără să manifeste vreo preocupare față de incidentul provocat de neglijența sa.

A menționat că, urmare a rănilor suferite de câine, acesta a necesitat asistență medicală calificată, motiv din care la 21 septembrie 2024, s-a adresat la clinica veterinară „Ciavdar” pentru primirea îngrijirilor medicale, astfel, câinile a fost diagnosticat cu dureri intense și era grav afectat, având o rană adâncă în spate, o rană la picior și o rupere de mușchi, hernie provocată de mușcături, infecție internă gravă, câinele a necesitat intervenție chirurgicală, administrarea medicamentelor și tratament pentru o durată lungă de timp.

A relevat că, luând în considerație relațiile de vecinătate, dar și de rudenie îndepărtată a încercat a doua zi să discute cu *****, solicitând ajutor în administrarea tratamentului câinelui, însă aceasta nu a manifestat dorința de a discuta, reproșând că de fapt câinele reclamantei este de vină, dânsa a refuzat categoric de a acoperi costurile tratamentului și intervențiilor chirurgicale, iar soțul acesteia Ghenadie Bostan a refuzat categoric să vorbească cu dânsa.

La 23 septembrie 2024, a depus o plângere în adresa Inspectoratului de Poliție Buiucani, în vederea atragerii la răspundere contravențională a cet. *****, privind lăsarea sub supraveghere a câinelui său agresiv.

În urma examinării plângerii la 23 septembrie 2024, de către agentul constatator a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care ***** a fost atrasă la răspundere contravențională pentru contravenția prevăzută de art. 157 alin. (6) din Codul contravențional, adică „Deplasarea liberă a câinilor agresivi sau a celor periculoși în raza localității sau transportarea acestora în transportul public fără lesă și botniță”.

La 24 septembrie 2024, ca urmare a rănilor suferite, starea câinelui s-a agravat, iar acesta a fost supus unei intervenții chirurgicale urgente, fiind aplicat un drenaj subcutanat timp de o săptămână pentru a elimina infecția din organism.

A indicat că cheltuielile suferite ca urmare a prejudiciului cauzat sănătății câinelui constituie 9258 lei, fapt confirmat prin bonurile de casă eliberate de clinica veterinară „Ciavdar", prin urmare suma prejudiciului material cauzat este de 9258 lei. A precizat că, *****, a fost atrasă la răspundere pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 157 alin. (6) din Codul contravențional, iar în așa fel aceasta este pasibilă și de răspundere materială pentru prejudiciul cauzat.

Reclamanta a mai subliniat că chiar pârâta, în răspunsul la somație, menționează că animalele sunt adeseori ca membri ai familiei. Este incontestabil faptul că o asemenea situație gravă cu animalul de companie aduce suferințe grave, care nu numai pot afecta emoțional, dar și pot duce la cauzarea unor stări de anxietate sau chiar depresie profundă, pierderea animalului drag, poate fi egalată cu pierderea unui membru al familiei, deci, acest fapt lasă o traumă psihologică pe viață, din fericire câinele a rămas în viață, însă toată perioada cât el a fost supus asistentei medicale, intervenției chirugicale, a fost ca un coșmar care nu se mai sfârșea, este greu de redat cu starea psihologică de fapt în acea perioadă, fapt care a lăsat o amprentă irimediabilă.

Reclamanta a susținut că a expediat, la 17 octombrie 2024, somația în adresa cet. *****, însă ultima în răspunsul său a respins orice solicitare de rambursare a cheltuielilor suferite. Mai mult ca atât a răspuns într-un mod ironic, provocând astfel și o stare de stres mai profundă, din cauza nedreptăților scrise de aceasta.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată și prin cererea de chemare în judecată concretizată (f. d. 81-83), reclamanta *****a solicitat:

- de a încasa de la pârâta *****în beneficiul reclamantei*****, sub formă de prejudiciu material suma de 9258 lei;
- de a încasa de la pârâta *****în beneficiul reclamantei*****, sub formă de prejudiciu moral suma de 10 000 lei;
- de a încasa de la pârâta *****în beneficiul reclamantei*****, sub formă de cheltuieli de asistență juridică suma de 5000 lei.

La 27 aprilie 2026, prin intermediul cancelariei instanței de judecată, ***** a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu convingător (f. d. 63-65).

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată

În ședința de judecată, reclamanta *****și reprezentantul său avocatul Victor Godonoagă, au susținut pe deplin acțiunea și au solicitat admiterea acesteia în sensul formulat, în baza temeiurilor de fapt și de drept indicate în acțiune și pledoariile anexate la dosar.

Pârâta ***** în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși, a fost citată în mod legal, însă prin referința depusă a solicitat respingerea cererii ca fiind neîntemeiată, la fel prin explicațiile depuse prin intermediul poștei electronice la 11 mai 2026 (f. d. 73-78) a solicitat respingerea cererii ca fiind neîntemeiată.

În ședinața de judecată din 22 mai 2026, reprezentantul pârâtei *****, avocatul stagiar Alexandru Guigov, fiind prezent, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată (f. d. 86, 94).

Motivarea

Analizând motivele acțiunii înaintate, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată conchide admiterea parțială a cererii de chemare în judecată, din următoarele considerațiuni.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, iar potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) din Codul de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Prin prisma art. 6 CEDO și a art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

În acord cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Art. 241 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede expres că instanţa judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. Hotărârea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înţeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecţiile formulate de reclamant şi pârât.

Potrivit art. 15 alin. (1) și (2) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluţionare a litigiului dintre părţi până la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract.

Conform art. 16 alin. (1) lit. g) din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Potrivit art. 19 alin. (1) și (3) din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege, poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții.

Conform dispozițiilor art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, legislatorul statuează, că răspunderea delictuală civilă survine în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter general, care revine tuturor de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite. Răspunderea delictuală se naște prin încălcarea unor drepturi absolute ale persoanei vătămate.

Pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic, este obligatorie existența unui delict, care include în sine elementele obligatorii: - prejudiciul, - fapta ilicită, - raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu și - vinovăția.

Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

Potrivit art. 2014 din Codul civil, proprietarul unui animal sau persoana care se servește de animal în timpul serviciului răspunde de prejudiciul cauzat de acesta, fie că se afla în paza sa, fie că a scăpat de sub pază. Obligația reparației nu apare dacă prejudiciul a fost cauzat de un animal domestic predestinat activității profesionale, de întreprinzător sau obținerii de mijloace pentru întreținerea proprietarului, iar proprietarul animalului a asigurat grija cuvenită pentru supravegherea animalului, sau dacă prejudiciul s-a produs chiar și în cazul manifestării unei asemenea griji.

Conform prevederilor art. 45 alin. (1) din Codul contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin. (11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.

În ședința de judecată, cât și din materialele cauzei, s-a constatat că prin decizia nr. MAI 06551100 de sancționare din 23.09.2024, ***** a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 157 alin. (6) din Codul contravențional din 20.08.2024, fiind aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 600 lei (f. d. 8-9).

Reclamanta***** a invocat că, la 20 septembrie 2024, se afla cu câinele într-un spațiu public din apropierea casei din comuna *****, iar câinele pârâtei *****, de rasă „Ciobănesc German”, a ieșit nesupravegheat din curtea proprietarei și s-a năpustit asupra câinelui reclamantei, care a fost atacat brutal, fiind mușcat, scuturat violent și lovit de asfalt, din care cauză ulterior s-a adresat la clinica veterinară, pentru primirea îngrijirilor medicale, unde câinile a fost diagnosticat cu dureri intense, fiind grav afectat, având o rană adâncă în spate, o rană la picior și o rupere de mușchi, hernie provocată de mușcături, infecție internă gravă, în urma cărora câinele a necesitat intervenție chirurgicală, administrarea medicamentelor și tratament pentru o durată lungă de timp.

Conform înscrisurilor eliberate de medicul veterinar al Clinicii Veterinare Cia Dar, se atestă că, la 22 septembrie 2024, la 23 septembrie 2024, la 24 septembrie 2024 și la 25 septembrie 2024, ***** – proprietară a câinelui de companie, de rasă metis, i s-a prescris tratamentul medical de care avea nevoie câinele său (f. d. 21, 22, 23, 24, 25, 26).

Din înscrisurile sub formă de bonuri fiscale se atestă că, la 23.09.2024, 21.09.2024, 22.09.2024, 23.09.2024, 24.09.2024, 25.09.2026, 27.09.2024, 06.10.2024, proprietara cânelui de companie, de rasă metis, Stela Para, pentru procurarea medicamentelor a achitat sumele de 158, 28 lei, 300 lei, 350 lei, 2900 lei, 2500, 350 lei, 1600 lei, 700 lei, 400 lei (f. d. 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37).

La 17 octombrie 2024, reclamanta *****a expediat o notificare către pârâta *****, prin care a solicitat soluționarea litigiului pe cale amiabilă prin acoperirea integrală a prejudiciului material în valoare de 8858 lei și încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, în termen de 10 zile de la primirea prezentei cereri.

Prin răspunsul la notificare, pârâta ***** a comunicat că câinele dânsei nu a agresat câinele reclamantei, de fapt, așa cum au observat și alți vecini, câinele reclamantei obișnuiește să fie lăsat liber și nesupravegheat, având libertatea de a se deplasa oriunde dorește, aceasta expune animalul riscurilor specifice mediului înconjurător, unde ar putea să sufere diverse accidente sau leziuni, cauzate de alte circumstanțe decât o posibilă interacțiune cu câinele pârâtei, în contextul de față, există o probabilitate semnificativă ca rănile menționate să fie rezultatul altor evenimente sau factori externi.

Așadar, cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului material în cuantum total de 9258 lei, instanța reține că reclamanta, Stela Para, a solicitat compensarea cheltuielilor medicale pentru tratamentul câinelui de companie, de rasă metis, în sumă de 9258 lei.

Deci, în ședința de judecată, reclamanta Stela Para, a explicat și a susținut că a suportat cheltuieli pentru investigații medicale, tratament medicamentos în sumă de 9258 lei - prejudiciu cauzat ca urmare a faptului că proprietarul câinelui de rasă „Ciobănesc German” nu a asigurat grija cuvenită pentru supravegherea animalului – deplasarea liberă a câinelor agresivi, fapt stabilit prin decizia nr. MAI 06551100 de sancționare din 23.09.2024, prin care pârâta ***** a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 157 alin. (6) din Codul contravențional, fiind aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 600 lei (f. d. 9).

Prin urmare, instanța constată că respectivele cheltuieli sunt probate prin înscrisurile anexate la dosar, inclusiv bonuri fiscale, extrase medicale și recomandări terapeutice. Astfel, aceste reprezintă consecințele directe și previzibile ale faptei ilicite comise de către pârâtă - proprietara câinelui de rasă „Ciobănesc German” și urmează a fi reparate în măsura în care sunt probate pertinent.

La fel, instanța de judecată a stabilit legătura cauzală dintre tratamentul urmat de către câinele de companie metis *Djoni,* a cărui proprietar este reclamanta Stela Para, și produsele medicamentoase procurate, confirmate prin bonurile fiscale cu inccidentul în urma căruia câinelui de companie metis *Djoni*, i-au fost cauzate vătămări corporale pentru care a primit îngrijiri medicale.

În continuare, cu referire la cerința de încasare prejudiciului moral cauzat în sumă de 10 000 lei, instanța subliniază următoarele.

Conform art. 20 alin.(1) din Codul civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței.

Potrivit art. 21 din Codul civil, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sunt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.

În temeiul art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Din textul art. 2036 din Codul civil rezultă că, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Iar, conform art. 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului

În acest context, instanța învederează faptul că, componența delictului civil include următoarele elemente şi anume: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu, şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale, necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii. Dacă legea modifică sau restrânge cercul condiţiilor necesare pentru angajarea răspunderii delictuale, suntem în prezenţa unor condiţii speciale.

Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. În funcție de posibilitatea evaluării, deosebim prejudiciu moral şi patrimonial.

Deci, instanța reiterează că pentru a atrage răspunderea civilă delictuală este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: existența unei fapte ilicite; existența unui prejudiciu; legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu; existența vinovăției autorului faptei. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Instanța de judecată examinând materialele cauzei și raportându-le la prevederile legale incidente, reține că în speță sunt întrunite cele patru condiții de angajare a răspunderii delictuale a pârâtei *****, proprietara câinelui de rasă ciobănească, or, din decizia asupra cauzei contravenționale seria MAI 06551100 din 23.09.2024, emisă de către agentul constatator IP Buiucani, se atestă că cet. ***** a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției săvârșite la 20.08.2024, și sancționată cu amendă în mărime de 600 lei (f. d. 9).

Potrivit art. 19 alin. (3) și art. 2036–2037 din Codul civil, prejudiciul moral reprezintă suferințele fizice și psihice sau diminuarea calității vieții, iar acordarea despăgubirilor este condiționată de existența cumulativă a următoarelor elemente: o faptă ilicită, un prejudiciu moral efectiv, legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu, vinovăția autorului.

Așadar, prin cererea de cheamare în judecată și pe parcursul examinării cauzei, reclamanta a solicitat încasarea de la pârâta *****, în beneficiul său, a prejudiciului moral cauzat în sumă de 100 000 lei.

Instanța reține că, în urma circumstanțelor invocate și a afectării stării emoționale, reclamanta, fiind proprietara animalului de companie de rasă metis *Djoni,* a suportat suferințe psihice care depășesc limitele unor simple inconveniente cotidiene.

Prin urmare, instanța apreciază că stresul și suferințele emoționale generate de situația creată constituie elemente care justifică acordarea unui prejudiciu moral.

Având în vedere considerentele expuse anterior referitoare la întrunirea condițiilor răspunderii civile delictuale, precum și la forța probatorie a decizia asupra cauzei contravenționale seria MAI 06551100 din 23.09.2024, emisă de către agentul constatator IP Buiucani, instanța de judecată reține că, pârâta ***** fiind proprietara câinelui ciobănesc german, este obligată să repare prejudiciul moral cauzat reclamantei Stela Para.

La caz, la stabilirea cuantumului despăgubirii, instanța va avea în vedere principiile echității și proporționalității, intensitatea suferințelor suportate, durata consecințelor negative asupra reclamantei, precum și faptul că prejudiciul moral nu poate fi evaluat exact în bani, despăgubirea având rolul de a oferi o satisfacție echitabilă pentru suferințele cauzate.

Cu toate acestea, instanța de judecată consideră întemeiată în parte cerința privind încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, urmând a stabilit cuantumul despăgubirilor la o sumă mai mică decât cea solicitată de reclamantă, exercitând dreptul său de cenzurare a pretențiilor, prin prisma prevederilor art. 2037 din Codul civil.

În susținere, instanța de judecată mai remarcă că, potrivit practicii Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că, îndemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire și se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Astfel, referitor la cuantumul prejudiciul moral solicitat în mărime de 10 000 lei, instanța de judecată consideră că, este unul exagerat și reprezintă prin sine o sumă nejustificată reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor morale suportate de reclamantă, or această sumă este în contradicție cu principiul compensării echitabile potrivit căruia despăgubirea nu trebuie să constituie venituri nejustificate pentru persoana lezată, nici sume excesive pentru autorul daunei.

În contextul raționamentelor Curții referitoare la satisfacțiile echitabile acordate prin prisma Convenției, instanța conchide că, în prezenta cauză suferințele cauzate reclamantei

*****depășesc pragul de veritate a satisfacției acordate prin simpla constatare a încălcării dreptului apărat, iar drept urmare, instanța consideră că, reclamanta *****este îndreptățită la o compensație bănească de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, aceasta fiind o sumă rezonabilă de evaluare a daunelor compensatoare, echitabilă în raport cu suferințele cauzate de pârâtă reclamantei.

Drept urmare, raportând probele prezentate de reclamantă la suma solicitată de 10 000 lei, instanța apreciază că, aceasta este disproporționată față de prejudiciul efectiv suportat. În conformitate cu principiul prevăzut la art. 2037 din Codul civil, instanța trebuie să asigure o determinare echitabilă și proporțională a despăgubirilor, astfel încât cuantumul acestora să ofere o satisfacție rezonabilă reclamantului, fără a genera efecte excesive sau disproporționate.

Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Conform art. 96 alin. (1^1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Reieșind din prevederile art. 96 alin. (1) şi (1^1) din Codul de procedură civilă şi ţinând cont de faptul că acțiunea părții-reclamante a fost admisă parțial, iar aceasta a beneficiat de asistența juridică a avocatului Victor Godonoagă (f. d. 80) și a avut cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5000,00 lei, fapt ce se confirmă prin bonul de plată din 06 mai 2026 (f. d. 84), instanța de judecată consideră necesar de a admite cerința privind încasarea cheltuielilor de

asistență juridică suportate de către partea-reclamantă, cu încasarea de la *****, în beneficiul *****, a sumei de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică acordată, ca fiind reale, necesare și rezonabile, avându-se în vedere şi implicarea avocatului în litigiul în care s-a prestat asistența juridică.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

Dispozitivul

hotărăşte:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată.

Se încasează de la *****, în beneficiul *****, prejudiciul material în sumă de 9258 (nouă mii două sute cincizeci și opt) lei, prejudiciul moral în mărime de 2000 (două mii) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 (cinci mii) lei.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Svetlana Cușnir